

haat Sæde i Udvalget, og som i sin Tid indledede Forhandlingerne ved Lovforslagets første Behandling, nemlig det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsgbro) har den stik modsatte Opfattelse. Det sidstnævnte ærede Medlem begyndte sit Foredrag her den 2den November, da vi netop skulde til at forhandle om Jernbaneloven som den forelaa fra Regjeringen, med at udtale, at han havde ventet, at man tænkte paa at søge en Plan, hvorefter vort nogenlunde vilde komme til en Afslutning af vort Jernbanenet efter den nærmeste Tids Krav og Behov. „Men“ — fortsætter det ærede Medlem ved nævnte Seilighed — „det viser sig i det Forslag, der her ligger for — altsaa det af Regjeringen i Oktober f. A. forelagte Jernbanelovforslag — „at der ikke er tænkt paa noget Saadant, men derimod kun som hidtil paa nogle enkelte Baner i forskjellige Egne af Landet.“ Det var altsaa den Gang — den 2den Novbr. f. A., da vi som sagt begyndte paa Forhandlingen af dette Jernbanelovforslag — det Standpunkt, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds indtog, som vi paa denne Side af Salen forestillede os det, ikke blot paa egne Vegne, men tillige paa Thingets Flertals Vegne. Det var netop Feilen, at Regjeringen ikke var fremkommen med en saadan stor, samlet Plan, og det blev saa meget mere pointeret af det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsgbro), som han udtryffeligt udtalte, at han særlig ventede det, fordi der ifjor var blevet bevilget 10,000 Kr. til Undersøgelse af Jernbaneanlæg omkring i Landet, hvad ogsaa ganske rigtigt er Tilfældet paa den for indværende Aar gjældende Finantslov. Naar det altsaa ved Begyndelsen af denne Samlings Forhandlinger om Jernbanesager med megen Besæntighed blev fremhævet af et fremragende Medlem af Flertallet, som man maatte antage paa Flertallets Vegne, at Manglen netop var den, at der ikke var en samlet Plan, saa undrer det mig — og vistnok flere end mig — ikke lidet, at den Indvending, som nu kommer frem som Motiv for at hjemvise Sagen til Udvalget, netop hentes fra det modsatte Standpunkt, fra, at Tiden ikke skulde være kommen til flere eller større Anlæg eller til en samlet Plan for Jernbaner. Dette skal jeg imidlertid ikke gaa nærmere ind paa, men blot gjøre nogle korte Bemærkninger ligesom for at supplere, hvad der allerede er fremkommet fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), idet jeg foreløbig blot ønsker at klare mit Standpunkt til det fremkomne Forslag. Det ærede Medlem for Møen (Bojsen) udtalte, at Benyttelsen af det private Initiativ var uheldigt i Sager af denne Art og uduvlkede dette nærmere. Det forekommer mig iøvrigt, at den Praxis, der i saa Henseende foreligger her i Thinget, gaar i modsat Retning, thi, saa vidt jeg veed, ere netop de store Jernbaneplaner, navnlig for Jyllands Bed-

kommende, for en stor Del fremkomne i Slutningen af Tredserne ved en meget stærk Benyttelse af det private Initiativ, og naar Thinget tidligere har godkendt dette, saa tror jeg ikke, at den nævnte Indvending i og for sig kan have overordentlig Meget at betyde. Naar dernæst det ærede Medlem for Møen har udtalt som en yderligere Grund til at henvise Sagen til ny og bedre Behandling af Udvalget, at de fremkomne Endringsforslag af Medlemmer af Thinget, der ikke havde siddet i Udvalget, viste — jeg tror ikke, at det var Udtrykket, men jeg kan gjerne bruge det — hvor umodne vore Forslag vare, saa forekommer det mig rigtig nok, at dette Bevis ikke siger ret meget, thi jeg tror næsten ikke, at det vil kunne tænkes, at der, selv efter nok saa mange Overveielser og nok saa mange Prøvelser i noget som helst Jernbaneudvalg vilde kunne fremkomme en Plan, uden at der dertil af Medlemmer i Thinget udenfor Udvalget blev stillet Endrings- og Underendringsforslag, muligvis endog saa mange flere end dem, der her foreligger, som jo ikke er ret mange eller ret betydelige, og det forekommer mig derfor, at hvis man skulde slutte fra denne Opfattelse af den ærede Forslagsstiller, saa vilde man komme til det Resultat, at man væsentlig kunde fremme nogen Jernbanesag overhoved i Folkethinget, da saadanne Endringsforslag neppe vilde kunne holdes tilbage eller undgaaes. For saa vidt det endvidere er blevet fremsført af det ærede nævnte Medlem (Bojsen), at det skulde være noget tidligt, vi vare fremkomne med denne Plan, saa vil jeg for det Første gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at han selv i Begyndelsen af sit Foredrag udtalte, hvad jeg forøvrigt ikke tror er ganske rigtigt, at Frugten af Udvalgets Arbejde kun var et ret talrigt Udvalg af tidligere fremkomne Jernbaneprojekter, Vægten lægges paa tidligere fremkomne Jernbaneprojekter; men for saa vidt dette nu skulde være Tilfældet, kan det, at Udvalget er fremkommet dermed, ikke ansæres som en Bebreidelse mod Forslaget, at det er unødent eller forhaftet. Og for vort Udvalgsflertallets, personlige Vedkommende tror jeg ligeledes at skylde at gjøre opmærksom paa, hvad allerede er berørt af den ærede foregaaende Taler (Scharling), at det saa langt fra kan siges at være forhaftet, at vi efter fire Maanedes Arbejde ere fremkomne dermed, netop efter at have prøvet og overveiet alle de enkelte Linier, og netop efter at have erhvervet meget udsjællige Oplysninger fra den høie Regjering, der ovenikjøbet i den Tid, vi have siddet sammen, har ladet foretage Undersøgelser paa vor Foranledning til nærmere Belysning af vore Overveielser. Naar altsaa Sagen henvises til en ny og bedre Prøvelse i Udvalget, saa tilstaaar jeg, at jeg ikke ganske forstaar dette. Hvis Meningen er den, at vi have taget for Meget med, have stillet for mange Forslag, saa var der et ganske anderledes simpelt Middel til at raade